

MÜNSTER – KULTUR

(vertaald uit het Duits)

Dienstag, 1. November 2016

Nr. 255 RMKL1

Zien, tasten, dansen

„Rauher Engel“ danst interactief theater voor de kleintjes

Door Isabell Steinböck

Münster. De theaterzaal lijkt op een begaanbare speelklok: Rondom het toneel staan zitbanken met knusse schapenvachten; met een overheadprojector worden sterren aan de muur geprojecteerd, terwijl men rustige muziek kan horen. En danseres in grijs pak en wollen hoepelrok loopt met gesloten ogen op haar publiek af, draait om haar eigen as, laat zich langzaam naar de grond zakken en trekt het ruime kledingstuk over haar hoofd. In deze beschermende schelp kan men lekker slapen. „Schaap zacht“, een productie van het Nederlandse danstheatergezelschap

„Rauher Engel“, die in de „Meerwiese“ in première ging, laat de allerkleinsten (vanaf twee jaar) op een zachte manier voor het eerst met theater kennis maken. Onder de regie van Danielle Ana Füglistaller worden bekende elementen in duidelijke beelden op het podium neergezet, terwijl op de achtergrond vogelgeluid weerklinkt, de zon opgaat en schattige houten schaapjes verschijnen, die ook in projecties op het toneel te zien zijn. Door Dagmar Chittka komen ze tot leven: Soms dribbelt ze vooraan, soms verstouwt ze smakkend wat groens of

schudt grappig met haar billen. Een van de dieren uit de schaapskudde is al geschoren. De performster verzamelt de wol van de vloer en geeft ze de toeschouwers in de hand, laat de kinderen tasten, drukken of er aan ruiken.

Als onweer opkomt, vormt zich een meer: Chittka mimet zwembewegingen, peddelt op haar rug of drukt met de armen imaginair water opzij. Een choreografie, die ook de kleintjes al kunnen begrijpen. Op het einde mogen de kinderen zelf meedoen, de dikke sjaal uitrafelen, de schaapfiguur-

Foto: Rauher Engel

tjes met gekleurde wol draperen of achter de danseres aan over een pad van wol lopen. Een dansstuk, dat zich op inspirerende manier met het materiaal wol bezig houdt en achteraf als vrij spel in de theater-foyer verder gaat en wat vast nog in de een of andere kinderkamer een vervolg krijgt.